

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Váczi Árpád ügyvéd (.....) által képviselt I.rendű felperes neve (..... felperesnek - dr. Ádám Réka kamarai jogtanácsos által képviselt alperes neve (....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 8. napján kelt 69.P...../2019/15-I. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2019. január 2. napján közérdekű adatok kiadása iránti kérelemmel fordult az alpereshez, amelyben az iránt érdeklődött, hogy vannak-e az alperesnél olyan írásbeli szerződések, amelyeket az alperes 2018. decemberének második felében kötött. Kérte továbbá, hogy küldje meg a alperes neve által 2018. decemberének második felében kötött összes írásbeli szerződés elektronikus másolatát a magánszemélyekkel kötött szerződések kivételével.
- [2] Az alperes a 2019. január 17-én kelt levelében az adatigénylés teljesítését 68.502 forint személyi és 5.151 forint anyagi jellegű költségtérítés megfizetésétől tette függővé és közölte a felperessel, hogy az igényelt dokumentumok jelentős terjedelműek, az adatigénylés teljesítése az alperes alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár és a megállapított összeg meghaladja a 301/2016. (IX. 30.) Korm. rendelet 6. §-a szerinti összeget.
- [3] A felperes a költségtérítést nem fizette meg és pert sem indított az alperessel szemben. 2019. február 6. napján e-mailben ismételt adatkiadás iránti kérelemmel fordult az alpereshez, amelyben az iránt érdeklődött, hogy vannak-e az alperesnél írásbeli szerződések, amelyeket a alperes neve kötött 2018. december 26-31. közötti időszakban és kérte, hogy küldje meg a alperes neve által a 2018. december 26-31. közötti időszakban gazdasági társaságokkal, egyesületekkel, alapítványokkal és egyéni vállalkozókkal kötött összes írásbeli szerződés elektronikus másolatát az esetleges mellékletekkel és módosításokkal együtt, a közüzemi szolgáltatásokra kötött szerződések kivételével.
- [4] Az alperes a 2019. február 21. napján kelt levelében a korábbi válaszlevelében írtakkal azonos indokkal 36.440 forint személyi és 3.185 forint anyagi jellegű költség megtérítésétől tette függővé a kérelem teljesítését.

- [5] A felperes 2019. március 11. napján előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy költségtérítés megfizetése nélkül küldje meg a felperes f.....@gmail.com e-mail címére az általa 2018. december 26-31. közötti időszakban gazdasági társaságokkal, egyesületekkel, alapítványokkal és egyéni vállalkozókkal kötött összes írásbeli szerződés elektronikus másolatát az esetleges mellékletekkel és módosításokkal együtt, a közüzemi szolgáltatásokra kötött szerződések kivételével. Vitatta az adatkiadással összefüggésben kimutatott alperesi költségeket egyrészt arra hivatkozással, hogy az alperes olyan szerződéseket szerepeltet a megjelölt 6 napban általa feltüntetett 61 szerződésben, amelyek kiadására a felperesi adatkérés nem irányult (egyházakkal, költségvetési szervekkel, valamint külföldi szervezetekkel kötött szerződések). Ebből arra következtetett, hogy az alperes olyan költséget kíván a felperesre terhelni, amely az adatkiadáshoz szükségtelen feladatot fedez. Emellett arra is hivatkozott, hogy az alperes olyan feladatrészeket is feltüntetett, amelyek a 301/2016. (IX.30.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdésében nem szerepelnek, így azokért alappal nem kérhet költségtérítést. Utalt arra, hogy a felszámított 15 órányi munkaidőráfordítás egy 1800 főt foglalkoztató szervezetnél nem jelenthet aránytalan leterhelést, mivel az a napi munkaidő 0,1 %-át tenné csupán ki.
- [6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatok, amelyek a kezelésében állnak. A felperesi kérelmet a szerződések kiadásával kívánta teljesíteni az azokban rögzített nem nyilvános adatok felismerhetetlenné tétele mellett. Álláspontja szerint a közérdekű adatigénylés teljesítéséért megállapított költségtérítés felszámítása és annak mértéke jogszerű, mivel az adatigénylés teljesítése a munkaerőforrás aránytalan igénybevételeivel jár. Arra hivatkozással is kérte a kereset elutasítását, hogy a 2019. január 2-i adatigénylést teljesítettnek kell tekinteni, a jelen perbeli adatigénylés tárgya pedig azzal azonos.
- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 forint perköltséget. Határozatát az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontjára, 28. § (1) bekezdésére, 29. § (1) bekezdésére, (1a) bekezdésére, (4) és (5) bekezdésére, 30. § (1) bekezdésére, valamint a 301/2016. (IX.30.) Korm. rendelet 3. §-ára alapította.
- [8] Alperesi vitás hiányában megállapította, hogy a felperes által kiadni kért adatok közérdekű adatok, amelyek kezelője az alperes, míg a felperesi kérelem előterjesztésére határidőben és a jogszabálynak megfelelően került sor. Rögzítette, hogy az alperes a pert megelőzően költségtérítésre hívta fel a felperest, a per során azonban a kereset teljesítését az Infotv. 29 § (1a) bekezdésére is hivatkozva tagadta meg. Úgy tekintette, hogy a 2019. január 2-i kérelem a tágabb időintervallum és tárgykör folytán lefedi a kereset alapjául szolgáló 2019. február 6-i kérelmet, amelyből arra következtetett, hogy az utóbbi kérelem a korábbival azonos adatkörre vonatkozik.
- [9] A törvényszék az Infotv. 29. § (1a) bekezdését értelmezve megállapította, hogy a felperes egy éven belül azonos adatkörre irányuló adatigényléssel fordult az alpereshez, amely miatt önmagában a kereset elutasításának van helye. Nem találta szükségesnek e rendelkezés alkalmazásához a korábbi kérelem teljesítését, mint az adatkiadás megtagadásának feltételét, sem pedig annak visszautasítását, melyből eredően szükségtelennek látta annak vizsgálatát is, hogy mely oknál fogva maradt el a kérelem teljesítése. Nézete szerint ugyanis önmagában arra alapítva megtagadható az adatkiadási kérelem teljesítése, hogy azonos kérelmező azonos közfeladatot ellátó adatkezelővel szemben egy

éven belül azonos adatkörre vonatkozóan nyújtott be kérelmet. Mivel ezek a feltételek a perbeli esetben a törvényszék álláspontja szerint fennálltak, ezért a kereset elutasításáról rendelkezett.

[10] Megjegyezte azonban, hogy amennyiben a felperes egy éven túl terjesztette volna elő kérelmét, az esetben sem lenne köteles az alperes az adatokat költségtérítés nélkül kiadni. Utalt a 2019. április 17-én kelt NAIH/2019/...../4. számú állásfoglalásra, amelyben a hatóság akként foglalt állást, hogy a felperes 2019. január 2-ai adatkérése alapján az alperes által felszámított költségtérítés megalapozott volt. A törvényszék osztotta a NAIH álláspontját, amelyből arra következtetett, hogy az alperes alappal követeli mindazon munkaerőráfordításból fakadó költséget, amely az adott időszakra eső szerződéses állomány átvizsgálása, a releváns szerződések kiválogatása, azok meg nem ismerhető adatainak kitakarása és digitalizálása folytán merült fel. A felperes tehát az adatok kiadását ingyenesen nem követelheti.

[11] A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelése felülvizsgálatát és a törvényszék által megállapított tényekből eltérő jogi következtetés levonását, e körben annak megállapítását kérte, hogy a felperes keresete megalapozott. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta a Pp. 381. §-a alapján.

Arra hivatkozott, hogy a törvényszék ítélete jogszabálysértő, mivel tévesen értelmezte az Infotv. 29. § (1a) bekezdését akként, hogy az alperes attól függetlenül nem köteles kiadni a kért adatokat, hogy egy korábbi, a felperes által egy éven belül indítványozott korábbi adatkérésben kért adatokat az alperes nem szolgáltatotta ki a felperesnek. Nem vitatta, hogy a jelen perben kiadni kért adatok megegyeznek a korábbi, egy éven belüli adatkérésben szereplő adatokkal, de hangsúlyozta, hogy a kérelem a korábbi kérésnél jóval szűkebb adatkörre vonatkozik. Álláspontja szerint az adatkérőnek lehetősége van arra, hogy amennyiben az adatgazda a munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételére hivatkozva az adatok kiszolgáltatásáért költségtérítést kér, úgy más adatkérésben a korábbi kéréshez képest jelentősen kevesebb adat kiszolgáltatását kérje elkerülve ezzel az adatgazda leterhelését. Hangsúlyozta a felperes a fellebbezésében, hogy álláspontja szerint az Infotv. 29. § (1a) bekezdése csak azokra az egy éven belüli azonos adatigénylésekre fogalmaz meg tilalmat, amelyeket az adatgazdák egyszer már teljesítettek, azaz a kért adatot kiadták az adatigénylőnek. A jelen perben azonban erről nincs szó, az alperes korábban egyetlen olyan adatot sem adott ki a felperesnek, amelyre a felperesi adatkérés vonatkozik. A fellebbezés álláspontja szerint az Infotv. szűkítő értelmezése lenne, ha ugyanazon adatkérő nem kérhetné azon adatokat, amelyek kiadását korábban bármilyen indokkal elutasította az adatgazda vagy nem szolgáltatotta ki azokat. Ennek alátámasztásul a 221/2013. (VII. 19.) AB határozatra hivatkozott, amelynek lényege szerint a közérdekű adatok megismerését biztosító jogszabályokat nem lehet szűkítően értelmezni. Nézete szerint az Infotv. 29. § (1a) bekezdésének perbeli bírói értelmezése nem felelt meg az Alaptörvény 28. cikkének sem.

A felperes a fellebbezésében megismételte az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, amely szerint a 61 szerződés nem mindegyike felelt meg az adatkérésben rögzítetteknek, mivel az alperes más szervekkel kötött szerződéseket is beszámított e számba. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ezt az érvét egyáltalán nem vette figyelembe. Ismételten utalt arra is, hogy az alperes a költségtérítésben olyan munkafolyamatokért kívánt térítést kérni a felperestől, amelyek a Korm. rendeletben nincsenek felsorolva. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes ezen érveit is figyelmen kívül hagyta, holott ez alapján jelentősen alacsonyabb költségtérítést kellett volna megállapítania. Utalt arra, hogy a bíróságok ítélkezési gyakorlata - amelyet a felperes részletesen bemutatott az elsőfokú

eljárásban - részletekbe menően vizsgálja az alperesek szervezetének nagyságát és költségvetését, valamint az adatkéréssel érintett adatmennyiség nagyságát. Az elsőfokú bíróság azonban ezt nem tette meg, a felperes által a költségtérítés mértékét és megalapozottságát kétségbe vonó vitatást nem vizsgálta, ezekre nézve az alperest nem nyilatkoztatta. A felperes a fellebbezésében ismételten hangsúlyozta, hogy az 5 nap alatt megkötött szerződések kiadása nem járhat az alperes számára rendkívüli nehézséggel, amelyre tekintettel a költségtérítés kivetése, és az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

- [12] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a fellebbezésében elmulasztotta határozott kérelemként megjelölni, hogy elsődleges kérelme az ítélet megváltoztatására irányul, mindössze a kereset megalapozottságára utalt, ez azonban határozott fellebbezési kérelemként nem értelmezhető. Ennek hiányában kizárólag a fellebbezés második pontjában foglalt új eljárásra utasítás iránti kérelem vizsgálható. Előadta az alperes az ellenkérelmében, hogy az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezésére a Pp. 381 §-a alapján van lehetőség, a felperes azonban eljárási szabálysértést nem jelölt meg. Erre tekintettel a Pp. 382. §-a alkalmazásának, azaz az elsőfokú ítélet helybenhagyásának van helye tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta.
- [13] A fellebbezés nem alapos.
- [14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság keresetet elutasító érdemi döntését osztotta, annak másodlagos indokaival egyetértve.
- [15] Mindenekelőtt rögzíti, hogy az alperes fellebbezési ellenkérelmében szereplő, a Pp. 382. §-ában írt feltétel a perbeli esetben nem állt fenn. A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelmet terjesztett elő, amikor a Pp. 369. § (3) bekezdésére hivatkozással annak megállapítását kérte a másodfokú bíróságtól, hogy a felperes keresete teljes mértékben megalapozott és ennek megfelelően a fellebbezésének történő helyt adást indítványozta. Ebből kiolvasható az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelem, ezért nem volt helye a Pp. 382. §-a alkalmazásával az elsőfokú ítélet erre alapított - az ügy érdemét nem érintő - helybenhagyásának, mivel nem állt fenn a jogszabályban rögzített feltétel, mely szerint a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és fellebbezése megalapozatlannak bizonyult.
- [16] A Fővárosi Ítéltábla az ügy érdemét tekintve is megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság döntését.
- [17] Arra helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében, hogy tévesen értelmezte a törvényszék az Infotv. 29. § (1a) bekezdését akként, hogy az alperes attól függetlenül nem köteles kiadni a kért adatokat, hogy egy korábbi, egy éven belüli adatkérésben - mely lefedti a keresetben érvényesíteni kívánt adatkérést - kiadni kért adatokat az alperes nem szolgáltatotta ki a felperesnek. A másodfokú bíróság egyetértett a fellebbezéssel abban, hogy az Infotv. 29. § (1a) bekezdése csak azokra az egy éven belüli azonos adatigénylésekre fogalmaz meg tilalmat, amelyet az adatgazdák már teljesítettek, azaz a kért adatot kiadták az adatigénylőknek. E törvényi tilalom nyilvánvalóan az adatgazdákat védi, emellett az Infotv. szűkítő, a fellebbezés által is felhívott 21/2013. (VII. 19.) AB határozattal

ellentétes értelmezése valósulna meg azáltal, amennyiben ugyanazon adatkérő a korábban még meg nem kapott adatokat ne kérhetné ismételtelen egy éven belül. A felhívott AB határozat 39. pontja szerint a nyilvánosság korlátozása csak akkor fogadható el alkotmányosan indokoltnak, ha azt más alapjog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme kényszerítően indokolja, illetve elkerülhetetlenül szükségessé teszi. Ilyen érdek egy korábbi, nem teljesített adatkérés egy éven belüli megismétlése esetében nyilvánvalóan nem áll fenn, ezért az Infotv. 29. § (1a) bekezdésére alapítva a perbeli esetben nem volt helye a kereset elutasításának.

- [18] Az ítélet tábla azonban egyetértett a törvényszék keresetet elutasító döntésével a költségtérítés meg nem fizetése tekintetében kifejtett másodlagos indokok alapján. Az alperes a perben az adatkiadás költségeire, mint a kiadást akadályozó tényezőre hivatkozott. E tekintetben az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján azt kellett igazolnia, hogy az igényelt adatok kiadása valóban költségekkel jár. Ennek az alperes a perben eleget tett, a 2019. február 21. napján kelt válaszlevelében 36.440 forint személyi és 3.185 forint anyagi jellegű költség megtérítésétől tette függővé a kérelem teljesítését. A csatolt elszámoló ívben feltüntette, hogy az adatok előállítását, csoportosítását 6 fő vezető, 8 fő ügyintéző és 1 fő munkavállaló végzi, a munkaidőráfordítás 11,171 óra, a személyi jellegű költség óradíja 3.262 forint/óra, a személyi jellegű költségtérítés így 36.440 forint, melyhez 1158 oldal 2,75 forint költséggel történő másolása folytán további 3.185 forint anyagi jellegű költségtérítést számított hozzá.
- [19] Csatolta továbbá a NAIH 2019. április 17-én kelt, a felperes 2019. január 2-ai adatigénylése tekintetében az alperes által felszámított 68.502 forint személyi jellegű és 5.151 forint anyagi jellegű költségtérítés felülvizsgálata tárgyában kezdeményezett eljárásban született állásfoglalását. Ebben a hatóság az Infotv. 38. § (3) bekezdése a) pontja alapján - a felperes bejelentése következtében - vizsgálatot indított, és megkereste az alperest tájékoztatást kérve. A alperes neve tájékoztatása alapján a NAIH akként foglalt állást, hogy a megállapított és a felperessel közölt költségtérítés elfogadható. E vizsgálat alapját képező, korábbi adatigénylés bár tágabb körű volt, azonban az - nem vitásan - lefedte a jelen perben érvényesített adatkérelemben foglaltakat is.
- [20] A bírósági gyakorlat szerint, amennyiben a felperes a költség előlegezéssel kapcsolatos igényt vitatja, úgy keresetében meg kell jelölnie, hogy az alperes kimutatása a költségigény tekintetében mennyiben és miért téves, és kérnie kell a költségtérítés összegének bíróság általi felülvizsgálatát (Kúria Pfv.IV.../2018/4., Pfv.IV..../2018/4.,/2018/4.). A felperes a perben ilyen kérelemmel nem élt, kérelmében azt sem jelölte meg, hogy milyen nagyságrendű költséget tekint elfogadhatónak, mindössze akként nyilatkozott, hogy költségtérítés nélküli adatkiadásra kéri az alperest kötelezni. A Kúria kifejtette azt is, hogy amennyiben a közérdekű adatigénylés iránti perben a felperes az igényelt költségtérítés megjelölt összegétől függetlenül egyértelműen úgy nyilatkozik, hogy költségtérítést nem hajlandó fizetni, az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerőráfordítás mértékének és költségének vizsgálata szükségtelen (Pfv.IV..../2018/4.).
- [21] Mivel az alperes a megállapított költség megtérítése hiányában jogszerűen tagadta meg a kért adatok kiadását, ezért a törvényszék keresetet elutasító ítélete - a költségtérítés mértékének behatóbb vizsgálata hiányában is - megalapozott volt.
- [22] A Fővárosi Ítélet tábla a kifejtettek következtében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése értelmében - annak másodlagos indokai alapján - helybenhagyta.

- [23] Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, az elvégzett tevékenységgel arányban állóan megállapított jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.
- [24] A per tárgyi illetékmentessége folytán a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.
- [25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. április 23.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k. előadó
bíró